

B E K E N D M A K I N G.

De PROCUREUR-GENERAAL bij het Hoog-Geregtshof te 's Gravenhage, als daartoe van hooger hand gemagtigd, looft bij deze uit eene premie van vijftig TWINTIGDUIZEND NEDERLANDSCHE GULDENS aan dengenen, die de juweelen, paarden en andere kostbaarheden, welke in den nacht tusschen den 25 en 26 September 1829, in het Paleis van Zijne KONINKLIJKE HOOGHEID, den Heer PRINS VAN ORANJE, binnen de stad Brussel zijn gestolen, zoodanig als dezelve in de daarvan vervaardigde en alom verspreide lijsten en teekeningen zijn beschreven en aangeduid, zal te regt brengen, of wel zoodanige aanwijzingen doen, dat die schat in zijn geheel ontdekt worde; — welke premie zal verdubbeld en dus tot VIJFTIGDUIZEND NEDERLANDSCHE GULDENS gebragt worden, wanneer tevens de dader of daders aan den Regter met genoegzame zekerheid zullen worden bekend gemaakt of aangewezen.

Zullende voorts aanzienlijke belooningen worden geschonken aan dengenen, die slechts een gedeelte of wel enkele der gestolene kostbaarheden zal te regt brengen, of wel deswege zoodanige aanwijzingen of opgaven doen, dat eene of meer van die kostbaarheden ten gevolge daarvan in handen geraken en aan ZIJNE KONINKLIJKE HOOGHEID terug bezorgd worden; — welke belooningen steeds evenredig zullen zijn aan de waarde der terug bezorgde kostbaarheden.

's Gravenhage.
den 5 November 1829.

A. W. PHILIPSE.

Op Dingsdag, den 24 November des jaars 1829, des voormiddags te 11 uren, zal, onder nadere approbatie van het ministerie van Binnenlandsche zaken, door den Gouverneur der provincie Groningen, of, bij deszelfs absentie, door één der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, in de provincie Groningen, aan het lokaal van het Gouvernement te Groningen, worden aanbesteed:

De hoogstnoodzakelijke reparatiën aan den toren van Holwierda.

Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het bestek, op hetwelk de bovengemelde aanbesteding zal plaats hebben, zal, boven en behalve aan de lokalen van het ministerie van Binnenlandsche zaken, in 's Gravenhage en te Brussel, en aan dat van het Gouvernement der provincie Groningen, te Groningen, ter lezing liggen: te 's Gravenhage, in de voornaamste logementen; te Groningen, bij Eekhoff, van der Molen en Bontekoe, alsmede in het Blaauwe Paard; aan het Huis de Punt, bij Bos; te Haren, bij van Boekeren; te Helpman, bij van den Berg; te Winsum, bij Borgman; te Uithuizen in de Roos; te Onderdendam, in het Zijlvestershuis; te Appingedam, bij D. Joosten; te Delfzijl, bij Bergen; te Zuidbroek, bij Willemzen; te Winschoten, bij Wissman; te Stroobos, in het Tolhuis; te Leeuwarden, in den Valk; te Sneek, bij Remkes; te Dokkum, in het wapen van Groningen, en aan de Lemmer, in den Wildeman.

Zullende drie dagen vóór de aanbesteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan en inmiddels de vereischte informatiën te bekomen zijn bij den fungerenden Hoofd-Ingenieur C. van der Poel, te Groningen.

De Administrateur voor den Waterstaat,
E W Y K.

P U B L I C A T I E.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen bij deze ter kennis van de ingezetenen;

Dat de Raad,

Gezien hebbende de rekeningen van onderscheidene Kooplieden alhier ter stede, verzoekende, dat de stedelijke belasting, bestaande onder den naam van Kraangeld, mogt worden afgeschaft.

Overwegende, dat de belasting, onder den naam van Kraangeld, alhier ter stede bestaande, uit kracht van het reglement op de stedelijke belastingen te Groningen, gearresteerd bij den Raad den 3 Februarij 1823, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 17 Februarij 1823, no. 29, moet worden betaald van goederen, zoo wel in gevalle men de kraan tot het lossen of laden van dezelve niet verkiest te gebruiken, als in gevalle de goederen met behulp der Stads kranen, worden gelost.

Overwegende, dat het bezwaar der remonstranten zich hoofdzakelijk bepaalt tot het kraangeld, hetwelk betaald wordt zonder de kraan te gebruiken.

En hierin den handel wenschende te gemoet te komen.

Hezien de Publicatie van Burgemeester en Wethouders van den 13 November 1828, en het daarin vervatte Raadsbesluit van den 5 November bevorens, no. 5;

Bij deszelfs resolutie van den 10 October 1829, no. 9, heeft vastgesteld de navolgende bepalingen:

Art. 1. Het Kraangeld zal voortaan, te beginnen met den 1 Januarij 1830, alleen betaald worden van de goederen, tot het lossen, laden of verwerken van dewelke ééne der Stads kranen wordt gebruikt.

2. De bepalingen, vervat in de Publicatie van den 13 November 1828, zullen dus alleen van toepassing zijn, ten aanzien van de in het vorige artikel gemelde goederen.

3. De bepalingen, bij vorengemelde Publicatie van den 13 November 1828 vastgesteld, blijven voor het overige in volle kracht.

En zal deze in de Groninger Courant geplaatst en voorts aangeslagen worden, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 15 October 1829.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen ter kennis van de Ingezetenen, dat, de Post van DIRECTEUR van het BUREAU van MILITAIRE INKWARTIERING zijnde opengevallen, de Klerk ter dezer Stads Secretarij J. de Vries provisioneel is gekwalificeerd tot het teekenen en afgeven der INKWARTIERINGS BIJETTEN.

Groningen den 9 November 1829.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

T U R K I J E.

ORSOVA den 25 October.

Volgens de laatste berichten, is een korps Russen van 200 man, die zich, in vol vertrouwen op den gesloten vrede, rustig te Vrazza bevonden, onverwachts door een talrijk korps Turken, waarschijnlijk tot de troepen van den Pacha van Scutari behorende, omsingeld en overvallen. De Russen, te zwak om tegen eene zoo groote overmacht tegenstand te bieden, hebben verzocht te kapitulieren, hetwelk de Turken hun hebben toegestaan. Doch nauwelijks hadden de Russen hunne wapens nedergelegd, of de Turken vielen op hen aan en hielden hen tot den laatsten man aan stukken.

R U S L A N D.

PETERSBURG den 28 October.

Van wege het Ministerie van Binnenlandsche zaken zijn onlangs in het St. Petersburgsche handelsblad twee besluiten bekend gemaakt; bij het eerste waarvan de invoer in Rusland verboden wordt van olie uit bittere amandelen, vermits dezelve een zeer sterk vergif is, dat zelfs in de apotheken slechts met de grootste omzigtigheid moest vervaardigd worden; tevens wordt bij dat besluit gelast, om den voorraad van die olie, welke reeds mogt ingevoerd zijn, te vernielen.

Bij het tweede besluit wordt verboden, om zeker uit ossenbloed vervaardigd poeder, hetwelk tot zuivering der wijnen gebruikt wordt, te verkoopen, en wordt gelast, ook de in voorraad zijnde hoeveelheden van dit poeder te vernielen, vermits hetzelfde, eenigen tijd geleden hebbende, eene scheikundige verandering ondergaat, en geheel nieuwe zelfstandigheden vermt, die als hetzelve vergiften werken.

Dezelfde nadeelige verandering heeft men herhaaldelijk in de bloedbedding waargenomen, welke op vele plaatsen in groote hoeveelheden verbruikt wordt; ten gevolge waarvan verschillende Regeringen hunne onderhoorigen reeds tegen het gebruik dier spijze gewaarschuwd hebben.

P O R T U G A L.

Lissabon den 24 October.

Met het linesschip *Juan VI* is de admiraal Rosa van Terceira terug gekomen. Men meent, dat deze don Miguel heeft aangeraden, eene nieuwe onderneming tegen Terceira te wagen. Intusschen weet men, dat de bewoners van dat eiland even zoo min genegen zijn, het onwettig bestuur van don Miguel te erkennen, als de soldaten van den graaf de Villa-Flor gezind zijn, zich door de Miguelisten te doen vermoorden. Daarenboven heeft het gouvernement van deszelfs agenten in Parijs bericht ontvangen, dat de Portugesche uitgewekenen, die zich in Frankrijk en in de Nederlanden bevinden, voornemens zijn, zich ook naar Terceira te begeven. Dit bericht verontrust don Miguel zeer. (Uit Oaxende weet men, dat de Portugesche uitgewekenen werkelijk zich naar Terceira inschepen, en daartoe aangemoedigd worden door de gravin de Loulé, zuster van don Miguel, die zich ook aldaar met haren gemaal bevindt.)

De politie doet sedert eenige dagen huisonderzoekingen, om zich meester te maken van afschriften van een brief, door wijlen den Koning Joan VI, tijdens de geboorte van don Miguel, aan zijnen vertrouweling, den graaf de Barca, geschreven. Don Miguel heeft bevolen, alle lieden te arresteren, in wier huizen die brief gevonden wordt.

Er worden vaartuigen gereed gemaakt, om eene menigte inwoners naar de kusten van Afrika over te brengen, werwaarts zij verbannen zijn.

De aanhangers van den Overweldiger zijn zeer verheugd, dat de legaat van den Paus zijne functiën wederom heeft hervat en beschouwen zulks voor eene stilzwijgende erkenning. Zij hopen, dat de Koningen van Napels en van Sardinië, beide bloedverwanten van don Miguel, het voorbeeld van Ferdinand van Spanje zullen volgen, als wanneer zij meenen, dat prins Metternich het masker zal afnemen, en eene nota aan de Mogendheden van Europa zal zenden, om te betoogen en te overreden, den Overweldiger als wettigen Vorst te erkennen.

De Miguelisten prijzen de handelwijze van den Koning van Spanje wegens de erkenning van don Miguel, doch Koning Ferdinand heeft zulks niet geheel voor zijn neef Miguel gedaan, er loopt ook eigenbelang onder; de erkenning is geschied op voorwaarden: 1°. dat de sommen gelds, welke Spanje heeft voorgeschooten tot onderhoud van de benden van den markies de Chaves, tijdens derzelve verblijf in Spanje, dadelijk zullen worden terug geven; 2°. dat de invoer van granen en andere voortbrengselen van Spanje, welke tot heden verboden was, wederom zal toegestaan worden. Deze laatste vergunning zal een dooddelijken slag aan den Portugeschen landbouw toebrengen. De prinses Isabella, zuster van don Miguel, welke vóór hem Regentes over Portugal was, wordt wederom gevangen gehouden. Zij heeft zich andermaal het ongenoegen van haren heerschezuchtigen broeder op den hals gehaald.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

FRANKFORT den 8 November.

In eenen brief uit Konstantinopel, van den 10 October, wordt het volgende gemeld: „Sedert de ratificatie van den vrede is hier weinig van belang voorgevallen, en het Turksche ministerie zou zich uitsluitend met de invordering der oorlogsbelasting kunnen bezig houden, en vooreerst geene andere zorgen hebben, dan de militaire bezetting der provincien zoo veel mogelijk te verkorten, als niet de oorlogszuchtigheid van Mustafa, pacha van Scutari, zeer ontijdig tusschen beiden kwam, en deze onbezonnen en wederspanninge satsaap geene aanleiding gaf tot klagen van den Russischen opperveldheer. Mustafa pacha is nog altijd met zijne Albanezen tusschen Philippopol en Adrianopel gelegerd, en verontrust de gemeenschap der Russische armee aan alle kanten. ofschoon de Sultan hem reeds herhaalde keeren bevel gezonden heeft, om terug te trekken en den gesloten vrede te eerbiedigen. Hij schijnt den oorlog in diepen vrede te willen voortzetten en met de heilichheid der verdragen te spotten; doch zal het zich wellicht spoedig herouwen, op ijdele verwachtingen gebouwd en zijne betrekking miskend te hebben. De graaf Narischkin, adjudant van den generaal Diebitsch, is voor eenige dagen te Konstantinopel aangekomen; men zegt, dat hij eenen brief van dezen generaal gebragt heeft, waarbij dezelve zich over het niet achten van den geteekenden vrede sterk beklagt en de Porte verzoekt, hare vassalen te régt te zetten, daar hij anders zelf maatregelen tegen de vergripen van Mustafa-pacha zoude nemen. Dit schrijven heeft, zegt men, eenen diepen indruk op alle leden van den divan gemaakt, en aanleiding gegeven tot het afzenden van onderscheidene tartaars naar Philippopol. Men ziet met groot ongeduld nadere tijdingen uit deze streken te gemoet, en zou het ten hoogste betreuren, wanneer een roekeloze pacha veroorzaakte, dat er op nieuw bloed vergoten, en de eenigste aanmerkelijke krijgsmagt, welke der Porte nog overgebleven is, mede vernield werd. — De Sultan schijnt zijne tegenwoordige legerplaats niet te verlaten, maar den ganschen winter daarin te willen blijven.

Van den 11den. Uit Aegina wordt gemeld, van den 15 October, dat het vorst Ipsilanti is gelukt de Turksche benden, die laatstelijk in Livadië waren gevallen, bij de sterke Petra te verslaan, en dat derzelver aanvoerders zich bewogen hebben, om een verdrag met hem te sluiten, bij 't welk zij geheel Livadië ont-ruimen.

Volgens geruchten, zoude de Grieksche secretaris, welke bij de Turksche ambassade, naar Petersburg bestemd, was aangesteld, en dezer dagen op eene zeer geheimzinnige wijze uit Konstantinopel de vlugt heeft genomen, deel hebben gehad aan eene nieuwe zamenzwering, van Turken, zoo wel als van Grieken, bedoelende het omverwerpen van het gezag des Sultans, zonder gevaar te loopen van tot een burgeroorlog te geraken.

G R O O T B R I T T A N J E.

LONDEN den 8 November.

In den Times leest men het volgende:

„Wij hebben dagbladen en brieven uit Lissabon tot den 25 October ontvangen, doch daarin geen nieuws van eenig belang gevonden. Alleen verhaalt ons een der brieven, dat er in den laatsten tijd 13 Desembargadores (Regters) afgezet zijn. Het volk zoude daarbij jaarlijk weinig verliezen, indien deze 13 niet hoogstwaarschijnlijk de eenige regtschapene mannen en onpartijdige Regters waren, die nog in dien geheelen stand gevonden worden. Met uitzondering van de Kadis in Turkije, die zulk een stichtelijk voorbeeld van stipte regtvaardigheid geven, bestaat er misschien in geheel de wereld geene ergere soort van schurken, dan de Portugesche Opper-regters. Met een jaarlijksch inkomen van hoogstens 200 of 250 ponden sterlingen (£ 2400 of £ 3000), weten zij eenen staat te voeren, waartoe een inkomen van driemaal zoo veel benodigd is; het ontbrekende wordt door geschenken aangevuld, die met even zoo veel onbeschaamdheid aangeboden als ontvangen worden. Indien Don Miguel bevel had gegeven, om al deze Regters aan de deur hunner eigene geregtshoven te doen ophangen, dan zoude zijne dwingelandij nog eenig nut aan zijn vaderland gedaan hebben.”

— In de Bengaalsche courant vindt men een uittreksel van een brief uit Java, volgens welk de oorlog met de muitelingen nog jaren kan voortduren, doch de Europeesche heerschappij er op zoo vaste gronden steunt, dat die oorlog nooit hare magt zal kunnen schokken. De luitenant-generaal de Kock heeft, zegt men voorts in dezen brief, uit gebrek aan geldelijke en andere middelen, om invloed uit te oefenen, van den nood eene deugd makende, sedert eenigen tijd het voorbeeld van Fabius gevolgd, en den oproerling Diepo Negoro voet voor voet naar het afgelegenste einde van zijne erflanden, de Bagaleen, verdreven, zijnde dit eene der vruchtbaarste provincien van Java. Onder al de nadeelen van dezen langdurigen oorlog, waarvan het einde niet te voorzien is, heeft het Nederlandsche gouvernement zich meester gemaakt en waarschijnlijk voor altijd van de rijke provincie van Banjoemaas en van vijf zevende gedeelten van de Bagaleen. De inkomsten van deze rijke provincien zullen de Nederlandsche regering spoedig schadeloos stellen voor de onkosten van den oorlog, en misschien is het wel het plan, om den twist met Diepo Negoro zoo lang uit te rekken, totdat zijne

middelen geheel uitgeput zijn zullen, hij daardoor genoodzaakt wordt het medelijken van het hof van Solo in te roepen, en aldus een voorwendsel levere, om dien wankelenden en bedorven staat te vernietigen.

Van den 11den. In de laatstverloopenen dagen zijn tijdingen ontvangen van onderscheidene punten der Amerikaanse gewesten. Uit Nieuw-York heeft men bericht tot den 17 October. De consul, in naam van de Koningin Donna Maria aldaar gevestigd, en het hem opgedragen ambt uitoefenende in de Staten van Nieuw-York, Connecticut en Oost-Jersey, heeft de ontvangst van eenen diplomatieken agent, door Don Miguel bij het gouvernement der Vereenigde Staten geaccrediteerd, beschouwd als eene erkenning van deszelfs regeringsrege, en dienvolgens het exequatur of den toelatingsbrief, welken hij in October 1826 van den President ontvangen had, aan het gouvernement te rug gezonden. Bij deze te rug zending verklaart de consul nogans, dat hij, schoon ophoudende als consul te handelen, zich zelven blijft beschouwen als behoorlijk, door het wettige gouvernement van Portugal, aangestelden consul in de Staten van Nieuw-York, Connecticut en Oost-Jersey.

Naar luid van voorloopige berichten uit Mexiko, zouden de Spanjaarden, na hunne landing, nog weinig gevorderd zijn, en zoude een deel derzelve, opeening afstand van Tampico, door de Mexicanen zijn overvallen, en met groot verlies terug gedreven. Men meldde uit de Havanna, van den 21 September, dat aldaar 2000 man werden ingescheept, om de gelande troepen te versterken, doch men wil alhier onderrigt zijn, dat de geheele bevolking van het gemeenbest zich tegen de Spanjaarden heeft verklaard, en dat dus deze versterking weinig nut zal kunnen aanbrengen.

F R A N K R I J K.

P A R I J S den 10 November.

Het ministeriële blad zegt, dat alles, wat beslist zal worden in de confectien, die te Londen door de ambassadeurs der drie verbondene Mogendheden omtrent Gieckeland gehouden worden, verbindend zal zijn voor die Mogendheden. Men zegt, dat de grenzen van Griekenland zich tot Zeitoun zullen uitstrekken; doch, volgens het genoemde blad, zou deswege nog niets bepaald zijn.

Steeds houdt zich het gerucht staande, dat de tegenwoordige kamer der gedeputeerden ontbonden zal worden en de ministers de kans eener nieuwe verkiezing zullen wagen. Men voegt er ook bij, dat de nieuwe kamer veertien dagen of drie weken vroeger bijeengeroepen zal worden.

De regibank van correctionele politie heeft een prentenkooper, wegens het verkoopen van bronzen borstbeelden van den hertog van Reichstadt, den zoon van Napoleon, tot veertien dagen gevangenis en honderd francs boete verwezen.

Het ministeriële avondblad heeft dezer dagen te verstaan gegeven, dat de Kamer der Gedeputeerden zal worden ontbonden. Een der liberale bladen zegt daarop heden het volgende: „Zoo weten wij het dan, het ministerie heeft geene andere hoop meer, dan in de ontbinding van de Kamer der Gedeputeerden, en heeft besloten dezen maatregel te beproeven. Niet alleen dat het zijn plan bekend maakt, maar het laat ook blijken, welke middelen het te baat zal nemen, om daarbij de overwinning te behalen. De prefecten, die het vorige ministerie om het gepleegde bedrog bij de verkiezingen moest wegzenden, zijn weder geroepen en hebben beloofd, op nieuw hunnen pligt te zullen doen. Ministers, die ronduit zeggen, dat zij gekomen zijn, om de tegen-omwenteling te bewerken, zullen hen met hunne magt bijstaan. De burgers, die zich vereenigen, om de valschekiezers te doen schrappen, of om zich op de lijsten der ware kiezers te doen inschrijven, zullen uitroep gejaagd worden; en zoo zal het bedrog niets meer te vrezen hebben.

Met behulp dezer middelen en andere, welke men niet goedvindt ons te openbaren, hoopt het ministerie eene nog geduchtere kamer, dan die van 1815 op te rigten, en wanneer men die heeft, zal niets gemakkelijker vallen, dan de tegen-omwenteling door te zetten: het charter zal daartoe dienstbaar worden gemaakt. Dat is de hersenschim, waaraan de tegen-omwentelaars sinds vijftien jaren vasthouden, en welke zij mechen verlangen tot wezenlijkheid te zullen kunnen brengen.

Wij moeten het niet willen ontveinzen: wij verkeeren inderdaad in hageheerlijke omstandigheden. Het ministerie is gekomen, om de tegen-omwenteling te bewerken; het verklaart zulks met ronde woorden, en het draagt er zelfs roep op. De eenigste vraag was nog, of zij door geweld tot stand moest gebragt worden, dan of men er vorme, bij het charter voorgeschreven, in acht zou nemen. Eerst helde men naar het eerste middel over, dan later heeft men aan het laatste de voorkeur gegeven.

Bij eene koninklijke ordoonantie van 1815 werd gezegd, dat de volken door eendragt der dwingelandij het hoofd kunnen bieden. Laat ons dan eendragtig zijn, zoo wij niet verdrukt willen worden; laat ons gedenken, dat ieder, die ons wil verdeelen, voor de tirannië werkzaam is.

De abt de Pradt laat zich in een geschrift over den afloop van den oorlog tusschen Rusland en Turkije aldus uit: „Thans eerst is Rusland de kolossus van het vaste land. Niet naar buiten in de Middellandsche Zee had men het moeten laten komen; thans gaat het in en uit. Twee dingen miste Rusland: zon en een rijke handel; thans heeft het beiden. Terwijl de staatsmannen schreven, stormden de Russen. Engeland heeft aan Rusland het onberekenbare voordeel eener vrije beweging op zee gelaten, en zijne vloeten niet gebruikt, om de Turken bij te staan. De staatkunde heeft voortaan ook niets meer bij den tegenwoordigen toestand van Turkije in te brengen. Turkije kan niets meer voor Europa doen, en al had het er ook de magt toe, het stelt geen vertrouwen meer in de Christen-mogendheden; de diplomatieke nota's zijn voor haar in vervolg minnebrieven, waarin men trouw belooft. De Russen zijn niet daarom tegen Konstantinopel opgerukt, om certificaten van gematigdheid te gaan halen, en als de Mogendheden thans hare hoop op Keizer Nikolaas vestigen, is dit voor Rusland slechts eene hulde te meer. Pruisen zal voortaan de steen des aanstoots voor de gansche staatkunde des vasten lands zijn; want met schepen kan Engeland de Russische bataljons niet tegenhouden, en wat Frankrijk betreft, onder den last van zestig ministers sinds 15 jaren (iets zonder voorbeeld in de geschiedenis der wereld) heeft het meer met zich zelve te doen, dan met Rusland. Zijne grotere, zijne ware vijanden heeft het binnen 'slands. Na zijnen roem zonder heil, heeft het thans in onheil zonder roem. Zijne voormalige magt heeft zich naar het Noorden verplaatst. Het magtwoord, dat men vroeger te Parijs uitsprak, komt thans van Petersburg. Voor altijd zal het daar blijven, wat hoogmoed of ligtzinnigheid er ook tegen zeggen mogen.”

In het arrondissement van Balley, departement van den Ain, hebben de laatste overstromingen van de Rhone verschrikkelijke verwoestingen aangerigt; een geweldige stroom van dezelve, het oude bed verlatende, heeft zich op het grondgebied van de gemeente van Lavours geworpen en eene rigting genomen, waardoor hij dreigt achter om zekere rots, welke hem tot hiertoe bedwongen had, heen te zullen stroomen en alzoo de geheele streek van Lavours en Rochefort te zullen onderzetten. Reeds heeft hij in den tijd van vijf dagen, op eene uitgestrektheid van nagenoeg 450 voeten, eenen weg van veertig voeten doen verdwijnen, en al wat men hem trachtte tegen te stellen weggefrukt.

Uit Perpignan wordt insgelijks geschreven, dat de geweldige regens de gemeenschap met Narbonne afgesneden hebben, zoodat geen der posten van dien kant heeft kunnen aankomen. De wijnogst, welke anderszins zeer veel beloofde, heeft gestaakt moeten worden; het water stond tot in de straten der stad, en in de voorstad der Taanderijen hadden de bewoners de wijk naar de bovenste verdiepingen hunner huizen moeten nemen. Een reiziger te paard was zelfs, door den stroom van het water, uit de straat der Taanderijen tot in de rivier La Basse gesleept; hij zelf was met moeite, door middel van eene hem toegestokene parapluie, gered geworden; het paard heeft zich zwemmende geborgen. De diligence van Toulouse op Perpignan is, bij het oversteken van de rivier Maury, zoo zeer door het snel wassende water overvallen geworden, dat de reizigers zich, met achterlating van den wagen, op de losgespannene paarden hebben moeten redden; eene dame was er echter achtergebleven en was op het punt van te verdrinken, toen een burger van Maury eene premie van honderd francen uitgelooft heeft, voor dengene, die haar redden zou; drie personen hebben dit ondernomen en zijn hierin gelukkig geslaagd. De diligence is later, met al de zich daarop bevindende goederen, door den stroom verzwoegen; tot hertoe is slechts een koffertje met kostbaarheden gered.

Uit Bourg-Madame, in de oostelijke Pyrenëen, wordt gemeld, dat in den nacht van den 24 op den 25 October zulk eene menige sneeuw is gevallen, dat daardoor alle gemeenschap is belet, en de dwarlwinden dezelve met zoo veel kracht opnamen, dat de ingezetenen niet zonder gevaar buiten hunne huizen konden komen.

Omtrent de Portugesche aangelegenheden bevat de Constitutionnel eenen bijzonderen brief van een zoo reederen aard, dat wij, denzelven geheel ter verantwoording des schrijvers latende, ons vergenoegen met het overnemen van deszelfs volgende letterlijke vertaling; de dagteekening is uit Lissabon, den 24 October.

Er zweeft een zwaar vermoeden over het kasteel van Queluz. In deze laatste

dagen zijn de beide prinsessen, zusters van Don Miguel, ernstig ziek geworden. Ten zelfden tijd heeft zich prinses Donna Isabella Maria, na hevige stuipertrekkingen, aan een gedeelte van het ligchaam verlamd bevonden, en bevestigd zij zich nog in dezen ongelukkigen toestand.

Donna Maria d'Assumpção heeft, te midden der hevigste pijnen, hare huid eerst geel, en daarna zwart zien worden; men wanhoopt aan het behoud van haar leven. De Lissabonsche courant maakt geen gewag van deze gebeurtenissen. De onverschilligheid van Don Miguel voor het lijden zijner zusters doet lijen; hij gaat ter jacht, terwijl zij op het uiterste liggen. Zijne moeder schijnt hierover niet meer aangedaan, dan hij. Men heeft eens, zoo als hier te lande en in dergelijke omstandigheden gebruikelijk is, aan de kloosters het houden van openbare gebeden voor de doorluchtige lijderezen gelast. Men weet, dat Don Miguel zijne zusters niet bemint, omdat zij, zoo hij zegt, tot vereenigingspunt aan de partij van Donna Maria verstrekken. Men gaat zoo verre van te gelooven, dat de ongenade van den barbiër Perez, burggraaf van Queluz, betrekking heeft tot hetgene er thans in het paleis gebeurt, en dat hij diensten geweigerd zoude hebben, welke door anderen verleend zouden zijn geworden.

Volgens berichten uit Lissabon, van den 24 October, liep aldaar het gerucht, dat de pauselijke nuntius Portugal stond te verlaten, omdat eene pauselijke bul, welke hem was gezonden, om die, met last van afkondiging, aan de bisschoppen te doen geworden, op hoog bevel niet was bekend gemaakt, dewijl in dezelve don Miguel niet koning, maar regent genoemd wordt.

De heer Strick van Linschoten, Nederlandsch legatie-secretaris bij het hof van Spanje, heeft onlangs, bij het uitgaan van den schouwburg, van zijnen gezezenen kok eenen ponjaardsteek ontvangen; de wonde, daardoor veroorzaakt, schijnt gevaarlijk.

Berichten, over Livorno uit Pera ontvangen, melden, dat de rust aldaar volkomen hersteld is. Met betrekking tot de meerdere of mindere mogelijkheid voor de Porte, om de aan Rusland uit de betalen gelden bijeen te brengen, verzekeren zij, dat de Groote Heer, die reeds in de laatste maanden van den oorlog, met goedkeuring van den Divan, aanzienlijke schatten uit de graven van onderscheiden zijner voorgangers had doen ligten, maar tot dus verre de graven van Bajazet, zoon van Soliman I, van Mustapha III en van Selim III greefbiedigd had, thans in deze zoo hoogst nijpende oogenblikken ook deze graven heeft doen openen, en uit dezelve belangrijke sommen getrokken heeft.

Brieven uit Gibraltair maken gewag van een ongelukkig voorval, te Tanger aan den Heer Ellis, Engelschen Vice-Consul aldaar, overgekomen. Na een kortstondig verblijf van slechts veertien dagen aldaar, had hem eene krankte aangegepen, welke ook zelfs zijn verstand zeer veel deed lijden; zijne vrienden oordeelden derhalve, de zich aanbiedende gelegenheid van het vertrekken van een Engelsch fregat te moeten waarnemen, om hem naar het vaderland te doen te rug keeren. Daar hij geheel aan de armen verlamd was, had men hem op eenen armstoel geplaatst, om hem aldus aan boord te doen hijschen; op de hoogte van het dek gekomen, is hij, men weet niet door welk toeval, van den stoel en in zee geslagen. Verscheidene matrozen zijn hem onmiddellijk nageproongen, doch alle pogingen, om hem te vinden, waren langen tijd vruchteloos geweest, toen een van hen hem bij geluk met eenen haak aansloeg en hij alzoo opgehaald werd. Het fregat onmiddellijk daarna onder zeil gegaan zijnde, zoo wist men te Gibraltair niet, of zijn leven behouden was gebleven.

N E D E R L A N D E N.

BRUSSEL den 10 November.

Volgens het Journal de Gand, wordt aldaar de zogenoemde medaille der Infames voor zes franken te koop aangeboden, en behijft het dagblad le Catholique zich zeer, om aan zijne lezers die medaille aan te bevelen. Volgens het Journal de Gand, zou die medaille aan zilver niet meer, dan 2½ frank waardig zijn, en het arbeidsloon hoogstens op een halven frank berekend kunnen worden, zoodat dan op den verkoop derzelfde 100 pCt. gewonnen zou worden, hetwelk de schrijver van het Journal de Gand zegt meer naar afzetterij, dan naar patriotismus te zweemen.

De Fransche dagbladen behelzen een bericht van eenen te Louhans (Saône-et-Loire) gepleegden kindermoord, welke met afschuwelijke omstandigheden is gepaard gegaan, en waarin de pastoor der gemeente is betrokken. Sinds lang werd hij van eenen misdadigen omgang met zijne dienstmeid verdacht gehouden, en men schreef aan hem den staat van zwangerschap toe, waarin zij zich scheen te bevinden. Den 16 October bespeurde men, dat deze dienstmeid alle kentekenen droeg van eene vrouw, welke kortelings verlost is. Dit gaf aanleiding tot zwaar vermoeden, en 's anderen daags zag men op publieke plaatsen briefjes aangeplakt, dat de meid van den pastoor was bevallen. Nauwelijks kreeg deze daarvan bericht, of hij voer van den predikstoel hevig tegen de lasteraars uit, en beklagde zich vervolgens bij den procureur des Konings. Deze antwoordde hem, dat hij de zaak zou onderzoeken, en toen de pastoor in zijn huis terug kwam, vond hij er de gendarmerie reeds, terwijl de procureur des Konings spoedig volgde. Bij ondervraging, werd eerst de verlossing der dienstmeid ontkend, vervolgens onder allerlei uitvlugten bekend, en eindelijk ontkend, dat het jonggeboren kind op het kerkhof was begraven. Daar werd het dan ook gevonden met teekenen aan den hals van een touw, waarmede het schijnt geworgd te zijn. De pastoor en zijne meid zijn dadelijk gevangene gezet.

's GRAVENHAGE den 13 November.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Donderdag den 10 November.

De Vergadering wordt te een uur geopend.

Er zijn, behalve den Voorzitter, 81 leden aanwezig.

De aantekeningen van het verhandelde in de zitting van den 7 November worden gelezen en goedgekeurd.

De Voorzitter brengt ter kennis van de Vergadering een Koninklijk besluit, waarbij hij gemagtigd wordt, om den Heer W. H. Baron van Sijtzama, wegens de provincie Vriesland tot lid der Kamer verkozen, als zoodanig te beëdigen.

De Commissie tot onderzoek der geloofsbrieven van de Afgevaardigden der provincie Vriesland de bescheiden der verkiezing van genoemd lid onderzocht en in orde bevonden hebbende, besluit de Vergadering tot de toelating van hetzelfde.

De Heer van Sijtzama neemt dienvolgens zitting, na in handen van den Voorzitter de bij de grondwet voorgeschrevene eeden afgelegd te hebben.

Vervolgens wordt gelezen het verslag der centrale afdeling wegens de toelating van den Heer P. A. Brugmans, waaruit blijkt, dat in de afdeelingen nog steeds een groot verschil van gevoelen dienaangaande heerscht heeft.

De Voorzitter stelt voor, dit verslag te doen drukken en ronddeelen, en de beraadslagingen over deze zaak te houden op morgen, te 11 uren.

Hierover onstaat tusschen een aantal leden eene woordenwisseling, en wordt eindelijk besloten, de beraadslagingen over de toelating van den Heer Brugmans te houden op Donderdag, den 12 November, des morgens te 11 uren.

Eenige ingekomene verzoekschriften, waaronder een van den beruchten Fonten, worden in handen der Commissie gesteld; waarna de vergadering wordt opgeheven.

Zitting van Donderdag, den 12 November.

De zitting te half twaalf geopend zijnde, worden de notulen van het verhandelde in de vorige vergadering gelezen en goedgekeurd.

Aan de orde van den dag is de beraadslaging, wegens de toelating van den heer Brugmans. Het verslag der centrale afdeling dienaangaande luidt als volgt:

„Van de 68 in de afdeelingen tegenwoordig geweest zijnde leden, hebben zich 24 stellig voor, 9 tegen het toelaten van den heer Brugmans verklaard, zeven hebben het verslag der commissie voor kennisgeving aangenomen. Nog twee leden kunnen tot geen besluit komen. Zesentwintig vereenigen zich met het gevoelen der minderheid van de commissie, onder bijvoeging der volgende aanmerkingen door sommige hunner.

Acht zijn van oordeel, dat de overgelegde stukken de noodige inlichtingen niet geven, om tot de toelating te besluiten.

Twee zeggen, dat zij, op die stukken afgaande, zouden overhellen, om de permanente commissie als rekenplichtig te beschouwen. Want uit dezelve blijkt zoo wel, dat er een quitus wordt gegeven wegens eene gedane rekening, als dat de permanente commissie het ligchaam is met het dagelijksch beheer belast, en daartoe uit besluiten zij, dat dit quitus moet geacht worden alleen betrekkelijk te zijn tot de permanente commissie, aangezien de algemeene vergadering geen beheer heeft en dus niet rekenplichtig wezen kan.

Evenmin vindt een lid, die tegen de toelating is, in de afgegevene certificaten een bewijs, dat de leden der permanente commissie comptabel zijn. Hetzelfde oordeelt een lid, die met de minderheid van de commissie heeft ingestemd.

Vijf leden verlangen vooraf te weten, op welke wijs en op grond van welke stukken het aan de drie leden der geheime commissie bekend is, dat de vier opgegevene comptabele ambtreken dit zijn en wel alleen, en of er Koninklijke besluiten bestaan, die, overeenkomstig art. 23 der wet van den 21 Junij 1820, den thesaurier voor het eldelijk beheer van het amortisatie-syndicaat comptabel

Groningen
den 15 November 1889.

